

tigt.) — Jeg vil, som sagt, gerne henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være rigtigt at tage de af mig nævnte Ord ud. Naar der blot stod, at den Lov, som foreligger her, vedbliver at gælde, indtil en Lov om Beværternæring er traadt i Kraft, saa vare vi fri for at behandle Loven mere. Jeg har saa meget mere Grund til at gøre denne Henstilling, naar jeg tænker paa den Behandlingsmaade, Sagen om Beværterforholdene har været Genstand for indtil dette Øjeblik. Det er jo saaledes, at der i 1903 blev nedsat en Kommission, der afgav Betænkning i 1907. I 1907—08 behandlede Folketinget Beværterloven og afgav Beretning, i 1908—09 afgav det Betænkning, hvor der af, jeg tror 23 Mindretal var stillet 100 Ændringsforslag. I 1909—10 kom Sagen til endelig Afslutning i Folketinget, men der var ogsaa den Gang en Masse Ændringsforslag, jeg tror et halvt Hundrede. Nu siger det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh), at der i en nær Fremtid kan ventes en Afslutning paa den Sag. Det er vel neppe sandsynligt. Jeg ved, at det ærede Medlem er Formand for det Udvalg, der behandler Sagen i Landstinget og som saadan ved bedre Besked om disse Forhold end jeg, men jeg har alligevel den Opfattelse, at Sagen neppe vil forlade Landstinget uden Ændringer: Den maa altsaa til Behandling i Folketinget igen, og det skulde ikke forbavse mig, om den Lov om Forlængelse, vi nu behandle i Dag, igen maatte til Behandling. Jeg tror, det vilde være praktisk at slette disse faa Ord, saa at Loven altsaa gælder, indtil vi faa den endelige Lov vedtaget; dette henstiller jeg til Ministeren.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Idet jeg i øvrigt takker for de anbefalende Udtalelser, der ere komne baade fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh) og fra det ærede 7de kongevalgte Medlem (Nygart), skal jeg angaaende den Henstilling, som nu blev rettet til mig af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) sige, at principielt kan jeg jo ikke have noget imod, om man stryger de sidste Ord om, at den foreslaaede Forlængelse kun skal gælde til 1. Januar 1912, men at jeg dog ikke finder nogen som helst Anledning til at stille Ændringsforslag i den Retning. Hvis Tinget skulde ønske at stille et saadant Ændringsforslag, skal jeg gerne tage imod det. — Jeg ser dog ikke saa mørkt paa Situationen, som det ærede Medlem synes at gøre. Jeg har det

Haab, at det virkelig skal kunne lade sig gøre i denne Rigsdagssamling at faa det for dette høje Ting foreliggende Lovforslag om Beværternæring o. s. v. ført igennem, og jeg synes, at det at foreslaa en Ændring, som den af det ærede Medlem nævnedes, i Virkeligheden vilde være det samme som at give dette høje Ting og i øvrigt Rigsdagen i al Almindelighed en Slags Uduelighedsattest, som jeg i alt Fald ikke under nogen Omstændighed vil være med til at give. Hvis Rigsdagen selv maatte ønske at sige: Vi have ikke noget Haab om, at det skal lykkes i denne Samling at faa Beværterlovsforslagets Behandling tilendebragt, saa vilde jeg beklage det, men jeg vil selvfølgelig ikke føre an med Hensyn til et Forslag, der maaske i Realiteten ikke faar nogen Betydning, men som alligevel rent formelt vil betyde, at man fra Rigsdagens Tings Side udtaler: Vi have ikke noget Haab om at kunne naa til Ende med denne Lovgivning i denne Samling. Hvis man nærer et Ønske om at sikre sig imod til næste Aar igen at skulle behandle en tilsvarende Lov, skal jeg ikke modsætte mig det, men jeg vil fremdeles haabe paa, at det skal lade sig gøre at faa den store Lov om Beværternæring ført til Ende. Jeg mener derfor, at vi trøstigt kunne lade Lovforslaget gaa igennem, som det foreligger, og opretholde den bestaaende Tilstand indtil 1. Januar 1912, det Tidspunkt, hvor Loven om Beværternæring tidligst kan træde i Kraft.

Pagh: Jeg kan ikke tiltræde det Forslag, som det ærede kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) her har stillet, eller den Anmodning, han har rettet til Ministeren om, at vi skulle stryge Fristen for denne Lovs Gyldighed. Jeg tror, det er rigtigt at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, fordi det derved bedst, synes jeg, konstateres, at det er en midlertidig Tilstand, vi leve under, hvad dette Forhold angaar. Det er dog heller ikke ganske udelukket, at vi kunne blive færdige med Behandlingen af Beværterloven i denne Rigsdagssamling, og skulde det ikke lykkes nu, ja, saa kunde vi jo endda for fjerde Gang vedtage en Forlængelse. Jeg anbefaler saaledes igen det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Jørgen Berthelsen: Jeg ser ikke saa mørkt paa Beværterlovens Gennemførelse, som den højtærede Minister synes at have forstaaet; men naar man tager Hensyn til